

[Hans Hansen (Rørby).]

Varer til at betale Renter med, og det er uproduktivt. Dog, det skyldes ikke Handelsstanden, men den offentlige Administration, som skaber Uproduktiviteten.

Første Næstformand (Vanggaard): Det ærede Medlem Hr. Kristen Amby har Ordet for en kort Bemærkning.

Kristen Amby: Jeg skal følge det ærede Medlem i ikke at indlade mig paa en principiel Diskussion, for det kan ikke gøres i en kort Bemærkning, men blot sige, at Aarene 1913 og opefter er i hvert Fald uheldige Aar at tage som Bevis for det, det ærede Medlem fremfører. Han skulde meget snarere tage Aarene 1901—14, da den negative Betalingsbalance — det er noget, enhver ved — er udlignet ved en forøget offentlig Gældsstiftelse her i Landet til Udlandet. At der under Krigen kom disse særlige Forhold, hvor man paa Grund af de abnorme Varepriser og andre abnorme Forhold kunde tilbagebetale den Gæld med en meget lille Varemængde, det er noget helt andet. Men netop det, der skete i 1901—14, tjener i høj Grad til Støtte — jeg vil ikke sige det saa stærkt, at det er et Bevis, men til Støtte for den Paastand, jeg har fremført. Jeg skal i øvrigt forbeholde mig at komme tilbage til det ærede Medlems Bemærkninger i anden Omgang.

Prieme: Naar den Lov, hvis Titel er „Lov om Indløseligheden af Nationalbankens Sedler og om Foranstaltninger til Værn for den danske Valuta“, og hvis Opfinder er det tidligere Medlem af dette høje Ting Hr. Madsen-Mygdal i Forbindelse med den nuværende Regering, men hvis Titel efter min Mening rettelig burde være „Loven til Ophevelse af Handel som frit Erhverv og Indførelse af Socialisering inden for Handelsstanden“, naar denne Lov nu foreslaas forlænget, finder jeg for mit Vedkommende — da denne Lov i saa høj Grad berører det Erhverv, jeg tilhører — Anledning til saa indtrængende, som jeg kan det, at advare imod en Forlængelse af denne Lovgivning.

Det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen var i sin Ordførelse inde paa at omtale den Henvendelse, der i Dag er sket fra Grosserer-Societetets Komité og Repræsentantskab, og den Bog, den Sortbog, omhandlende disse Forhold, der er udsendt af Grossist-Sammenslutningen af 1930. Det ærede Medlem fandt imidlertid hverken i den ene eller anden af disse Henvendelser noget, der kunde forsvare en Opgivelse af Loven. Og

det forstaar jeg i Grunden saa udmærket godt, for jeg tror, at det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen har læst disse to Henvendelser paa samme Maade, som en vis Mand læser Bibelen, og jeg synes, det ærede Medlem selv her fra Talerstolen ydede det bedste Bevis herfor, idet han stadig omtalte denne Bog fra Grossist-Sammenslutningen som „den blaa Bog“. Enhver, der har været blot i nogenlunde Berøring med Bogen, vil vide, at den er sort, og hvis det ærede Medlem Hr. Hans Niensens Kendskab til Bogens Indhold er af samme Rækkevidde som hans Kendskab til Bogens Ydre, saa forstaar jeg godt, at han er kommet til et saa overordentlig ringe Resultat.

Det, vi i Dag maa gøre os klart, naar vi behandler denne Lovgivning, er dette, at en Lovgivning som denne kendes kun i eet Land foruden Danmark, nemlig i Rusland, og den højtærede Regering er, efter hvad jeg ved, ikke en saa stærk Tilhænger af de Forhold og de Tilstande, man har indført i Rusland; at den vil finde det hensigtsmæssigt at efterligne de i Rusland indførte Systemer paa dette Omraade her i Landet, lige saa lidt som jeg tror, at de økonomiske Forhold her i Landet er af en saadan Art, at de gør det forsvarligt og rimeligt at opretholde saadanne Bestemmelser.

Det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen havde ikke i den nævnte Bog fundet noget af Betydning. Som man vil erindre, rettede jeg, sidste Gang denne Lov var til Behandling, fra denne Talerstol en Henvendelse til den højtærede Handelsminister, idet jeg gjorde gældende, at den Maade, hvorpaa Loven blev administreret, var meget uheldig, meget ulige; mange fik tildelt meget lidt, andre fik tildelt ikke saa lidt mere. Man anmodede mig dengang om nærmere at præcisere, hvilke Tilfælde jeg sigtede til. Jeg gjorde dette i et Brev til den højtærede Handelsminister, hvis jeg ikke husker fejl i et Brev af Maj Maaned i Aar, og den højtærede Handelsminister lovede mig her fra denne Talerstol, at Brevet skulde blive behandlet i det nedsatte Rigsdagsudvalg, der behandler disse Spørgsmaal, 8-Mands-Udvalget om Valutaloven. Jeg vil gerne spørge det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen, der jo i særlig Grad interesserer sig for disse Forhold, om han har set dette Svar. Jeg, hvem Svaret er lovet, har ikke faaet det. Jeg har forundret mig over den lange Tid, der er gaaet; det kan være, jeg skal have Lov til at forundre mig nogen Tid endnu.

En af de Bestemmelser i Loven, som har givet mest Anledning til Utilfredshed, er den Bestemmelse, der blev gennemført den